

Hồi Thứ Hai Mươi Lăm

Huyết Đấu Quần Hùng

B

ật cười khanh khách, Phi Bằng lệ miệng:

- Thật vô cùng cảm động thấy thất phái võ lâm đã quan tâm đến pho võ công tuyệt học ấy. Nhưng cho tới nay Linh Phụng tiểu thư chưa hề được trông thấy Thiên Chiêu Sư Lục, đừng nói chi đến việc nắm được pho bí kíp ấy trong tay.

Đại sư Liễu Phẩm lắc đầu:

- Thí chủ nói vô lý, tiểu thư Linh Phụng không giữ bí kíp thì còn ai.

Ông chợt gật gù:

- Bần tăng hiểu rồi, nếu Linh Phụng tiểu thư không giữ Thiên Chiêu Sư Lục thì pho bí kíp chỉ có trong tay Tổng thí chủ.

Thượng Quan Linh Phụng nổi giận thét lên:

- Thất đại phái các vị mới thật vô lý và tàn nhẫn. Bá phụ ta tuyệt tích, thúc phụ ta qua đời, bọn Vạn Độc Quỷ môn đốt phá Thượng Quan sơn trang, song thân và hai đệ đệ ta mất tích... các vị chẳng hề cứu giúp và trừ khử bọn ma giáo bạo tàn, chỉ lo tranh giành Thiên Chiêu Sư Lục, truy bức đứa con lưu lạc. Ta nói thật, nếu pho bí kíp có trong tay, ta cũng chẳng trao cho các vị đâu.

Liễu Phẩm đại sư cất giọng u trầm:

- Thượng Quan tiểu thư, trước quần hùng xin hãy thận trọng lời nói.

Vừa lúc ấy một đạo sĩ từ sau lưng đại sư phóng vút ra.

Ông ta nói rồn rảng:

- Bạch đại sư, với bọn trẻ ranh ngoan cố xin đại sư chớ phí lời. Hãy để bần đạo xử trí.

Tổng Phi Bằng cười gằn:

- Tại hạ xin lãnh giáo.

Đạo sĩ nổi giận, vẩy râu, giương song thủ đẩy ra hai luồng kinh khí như sóng bủa đầu ghềnh, xô ập vào chàng trai.

Liều Phẩm đại sư vội thét:

- Lục Hành đạo hữu, xin hãy dừng tay.

Nhưng không còn kịp nữa, kinh khí của đạo sĩ đã cuộn cuộn úp lên vị trí của Phi Bằng.

Mặt đỏ rần rần, Phi Bằng xuất chiêu đẩy ngược lại một luồng áp khí như vũ bão. Cả cục trường đều phải giật mình.

Bùng Bùng, tiếng nổ dội tung một vùng cây cỏ, sườn đá sạt lở tung bay.

Mọi người ngó lại đã thấy Lục Hành đạo sĩ bắn lùi cả trượng, thân hình vật vờ, tay ôm ngực, miệng phun ra một vòi máu.

Công lực của gã trai làm đám đông dạt hẳn ra, thối lui năm bước cùng trở mắt nhìn Phi Bằng chăm chăm.

Từ trong đám đông, một gã trung niên vác cây đại đao phóng vút ra, tiếng thét vang lộng lộng:

- Tiểu tử cuồng ngạo, hãy nếm thử lưỡi đao của ta đây.

Phía sau lưng gã này, hai tên khác cũng nhảy vọt ra, đại đao trên tay sáng lòà.

Phi Bằng vừa toan động thủ thì Linh Phụng đã tuốt thanh kiếm bên hông phóng ào tới.

Tiếng nàng thét lạnh lạnh:

- Bạch Hạc Tam Đao, ta lấy đầu các ngươi đây.

Ba cao thủ đại đao của phái Bạch Hạc đang xúm lại tấn công cô gái bằng những chiêu thức vô cùng độc hiểm.

Linh Phụng sử dụng Kim Điều kiếm pháp thân mình xoay tròn giao đấu với Bạch Hạc Tam Đao. Quân hùng thất phái đều bị cuốn hút vào trận đấu trước mắt. Họ không ngờ cô gái mảnh dẻ như Linh Phụng lại có đường kiếm siêu tuyệt. Chiêu thức của nàng thật bay bướm, song linh động và hiểm ác phi thường. Đao phong ào ào, kiếm khí vùn vụt... Mới qua năm hiệp đã nghe tiếng rú kinh hồn. Một tay đao đã bị cô gái chém văng, hai cao thủ đại đao còn lại vừa giật mình thì đã trúng thương loạn choạng.

Đúng lúc đó nhiều tiếng thét vang lên:

- Cuồng nữ, chó lộng hành tác quái.

Bốn bóng người phóng vào trường đấu chia phương vị xuất chiêu quật thẳng vào Linh Phụng những luồng kinh khí dữ dội.

Ầm Ầm...

Thân hình Linh Phụng bị bắn tung lên, sóng chưởng vẫn xô tới như một cơn bão táp.

Nguy hiểm vô cùng.

- o O o -

Hồi Thứ Hai Mười Sáu

Trận Tắm Máu

T

ống Phi Bằng quát lớn:

- Bạch Hạc Tứ Trụ, bốn kẻ tu mi nam tử xúm đánh một khách quần thoa chẳng biết xấu hổ sao?

Cùng với tiếng hét, Phi Bằng dựng song thủ đẩy tới một chiêu Ác Phong Tảo Diệp công lực mười hai thành sức mạnh như phá núi.

Những tiếng nổ đùng tựa sấm, chuyển động cả một vùng. Luồng chưởng khí của Phi Bằng trong chớp mắt đã xô dạt kinh phong Bạch Hạc Dương Công, đẩy bật bốn gã Bạch Hạc Tứ Trụ về bốn góc cực trường. Cả bốn gã đều lắc lư toàn thân không còn trụ vững. Lúc đó Linh Phụng đã uốn mình chao xuống bãi cỏ an toàn, sắc mặt có hơi nhợt nhạt.

Bạch Hạc Tứ Trụ vừa lui, Võ Đang Tam Thiết Thủ lại lướt tới.

Hai gã Lỗ Quý, Trương Sinh cũng xuất chiêu áp đảo Phi Bằng, còn Khổng Duy nhắm thẳng người Linh Phụng quát một chiêu Thái Cực chưởng như sấm sét.

Linh Phụng dựa một gốc cổ thụ đã lờng được sức mạnh của Thái Cực chưởng nên khi luồng chưởng khí của Khổng Duy vừa xô tới nàng đã bắn vọt mình lên, lách khỏi kinh lực.

Một tiếng "rầm" chuyển động, gốc cổ thụ bị búng cả rễ văng xa thật khủng khiếp. Trong lúc đó, Linh Phụng đã lướt trên sóng chưởng và quát xuống một chiêu Lôi Oanh Pháp Đỉnh nặng mười hai thành.

Bình...

Kinh lực khủng khiếp chụp đầy gã cao thủ Võ Đang văng đi xa lắc y trang toi tả, thân thể nám đen. Khổng Duy loạng choạng được mấy bước đã té nhào xuống vạt cỏ nát nhàu. Chưởng lực của cô gái đã tàn phá kinh mạch Khổng Duy thật khủng khiếp.

Võ lâm tuyệt thủ đứng ở cực trường đều ồ lên một tiếng hoảng hốt, bởi họ vừa chứng kiến một tuyệt chiêu thần tốc mãnh liệt từ chưởng trung của cô gái đang bị cao thủ Võ Đang áp đảo.

Phía bên kia Phi Bằng vừa vỗ làn sóng chuông xô bặt Trương Sinh thì Lỗ Quý sấp vào cũng bị chàng bung một ngọn cước khí thế như trời giáng vào giữa ngực, bắn đi hơn chục trượng.

Tiếng thét rợn hồn bỗng vang lên, hai cao thủ phái Không Động đã lao vào xuất chiêu tấn công Linh Phụng. Những gã này tuy không là tay tuyệt thủ như Tam Đường chủ Vạn Độc Quỷ môn vậy hãm Linh Phụng ở thung lũng Tây An, nhưng chuông lực của bọn họ cũng ào ạt, dữ dội. Kinh phong giăng mắc, áp khí ào ào, kết tụ như màn lưới kinh công up chụp lấy cô gái.

Linh Phụng xoay mình sử dụng Kim Điều Dương Kinh quạt lại đối phương nhanh như chớp...

Ừng oàng... áp khí chạm nhau tóe lửa, Linh Phụng phải lui về sau mấy bước, thân hình lảo đảo, các huyết đạo dường như bị tắc nghẽn, thân thể đau đớn vô cùng. Bên kia cục trường hai cao thủ Không Động cũng lắc lư như say rượu bởi hao tổn nguyên khí quá mức.

Không để cho cô gái kịp phục hồi nguyên khí, một gã râu xồm, miệng rộng, đôi mắt hấn tròn xoe lại phóng vút tới. Gã này là Thủ Lý phái Hoa Sơn tên Dương Trí Thủ. Phía sau gã có thêm hai đạo sĩ đồng môn cùng toan triệt hạ Linh Phụng để trả thù cho đạo sĩ Lục Hành bị đón ngã ngay từ đầu trận chiến.

Ba đạo khi lập tức phong tỏa cô gái, làm Phi Bằng nổi giận gầm lên:

- Lũ chuột này không sợ tử thần đây sao.

Gã vung song thủ xông vào toan trợ chiến bên cạnh Linh Phụng. Song năm cao thủ khác từ trong đám đông nhất tề nhảy tới xuất chiêu như vũ bão tấn công Phi Bằng kín bưng không một kẽ hở.

- o O o -

Hồi Thứ Hai Mươi Bảy

Trận Tắm Máu

N

ăm cao thủ nhảy vào trường đấu, xuất liền năm luồng kinh lực ào ào như vũ bão, chiêu thức quái lạ, sức mạnh bạt núi, rung rừng.

Phi Bằng đã biết trước công lực cuồng bạo của tập thể đối phương nên đã tập trung kinh khí sẵn sàng đối chọi.

Rầm rầm những tuyệt chiêu chạm nhau chấn động, gió bay tung đá, thổi cát mịt trời, lăm tay lão luyện giang hồ còn phải kinh tâm táng đởm.

Khi cục trường tĩnh lặng thì đã có hai thi thể quần hùng nát bét, không còn nhận ra mặt mũi.

Phi Bằng sử dụng Tổng Gia Đại Pháp, Linh Phụng thi triển Kim Điều Dương Công... chỉ ngán ngại Vạn Độc Quý môn, còn thất đại phái thì đôi nam nữ này đã coi thường.

Lúc đó Liễu Phẩm đại sư đang ngồi thiền nhập định trên mô đá cao như chưởng hay biết gì đến cảnh máu đổ thịt rơi.

Mười cao thủ khác lại tiếp tục phóng vào cục trường. Kinh lực theo chiêu thức tuôn ra như giông bão.

Cả khu vực biến thành huyết trường đầm máu.

Đột nhiên Linh Phụng rú lên một tiếng, đùi nàng bị trúng độc chiêu của Dương Trí Thủ.

Bình... Bình... Rầm.

Xuất liền chiêu Phi Hồ Thần Hành, Phi Bằng hất văng các đối thủ để phóng bay tới ôm ngang thân thể Linh Phụng.

Những tay sừng sỏ của thất môn phái lại lẫn xả vào để thừa dịp Linh Phụng bị thương, xuất thủ tru sát cả hai.

Nhưng Liễu Phẩm đại sư ngồi trên mô đá vừa mở mắt.

Ông quát lớn:

- Tất cả hãy đình thủ.

Cục trường bỗng tĩnh lặng, trong lúc Phi Bằng ôm ngang thân thể Linh Phụng, cặp mắt đỏ ngầu.

Vị Thiểu Lâm đại sư nhìn thẳng chàng trai:

- Tiểu thí chủ, không nên sát phạt nữa...

Phi Bằng trừng mắt:

- Các người muốn gì nữa đây?

- Nếu thí chủ và tiểu thư Linh Phụng quả quyết không giữ Thiên Chiêu Sư Lục thì bản tăng xin thỉnh hai vị về Thiểu Lâm tự để quần hùng luận xét.

Phi Bằng cảm tức gầm lên:

- Các người dám ăn nói ngượng ngạo để áp chế các gia phái à? Nếu Thượng Quan tiểu thư có giữ pho bí kíp của bá phụ nàng đem từ Tây Vực về cũng chẳng phải là cái tội. Tại sao ta và nàng phải về Thiểu Lâm tự cho các người phán xét chứ?

Nhú cặp chân mày bạc phếch, Liễu Phẩm đại sư trầm giọng:

- Linh Phụng tiểu thư đã trúng Độc Khí chương của Dương Thủ Lý rồi. Thí chủ không đưa nàng về Thiểu Lâm tự thì cũng chẳng có thần y nào chữa nổi. Vậy thí chủ hãy cân phân lời nói.

Cúi xuống nhìn Linh Phụng, Phi Bằng thấy gương mặt nàng trắng bệch như tờ giấy, hơi thở mong manh tựa khói sương... Gã hết sức lo lắng. Vì nếu cô gái này chết, gã sẽ khó tìm ra Thiên Chiêu Sư Lục để giải thoát phụ mẫu và các đệ muội trong tay Vạn Độc Quỷ môn...

Lo sợ và căm hận đã làm Phi Bằng muốn phát điên.

Gã hét lớn:

- Lũ chuột nghe đây, nếu ái muội của ta có mệnh hệ nào, ta sẽ tru sát các ngươi không còn một mống.

Câu nói tanh máu của Phi Bằng làm cao thủ thất môn phái rúng động, Liễu Phẩm đại sư thối lui ba bước.

Lục Hành đạo sĩ lúc ấy đã phục hồi công lực, liền nhảy ra giơ cao song thủ miệng lẩm bẩm:

- Tiểu tử cuồng ngạo, đập chết nó cho rồi...

Đám đông ào ào tiến lên, dàn hàng ngang sau lưng đạo sĩ.

Đặt nhẹ Linh Phụng xuống vạt cỏ, Phi Bằng đứng phất lên.

Song chưởng điều động, Phi Bằng quạt tới một chiều Hải Nộ Phong Ba, độc chiêu trong Tổng Gia Đại Pháp...

Bình... Bình... Bình...

Hai cổ kinh khí âm âm di động, ập vào đám đông như trận cuồng phong khủng khiếp. Những thân người tung lên, máu bắn như mưa xuống huyết trường thật ghê rợn.

Ôi, trận tắm máu chưa từng thấy.

Liều Phẩm đại sư tung bật thân mình lên cao, nhưng đôi chân ông cũng nhúc nhứt bởi cuồng phong dữ dội.

Ngửa mặt lên trời, nhà sư lẩm bẩm:

- Ngã Phật từ bi, bần tăng buộc lòng phải một phen phá giới.

Ánh tinh quang rực trên đôi mắt, nhà sư quay lại đâm tăng sĩ cao thủ Thiếu Lâm, đồng dục truyền:

- Khai triển trận đồ, đừng để gã hung hăng này thoát.

- o o o -

Hồi Thứ Hai Mươi Tám

Thần Lực Kim Bạt trần

N

hững tiếng thét vang lên, chuyển động một vùng.

Ba tăng sĩ Thiếu Lâm phóng vút vào cục tràng sau lời phát lệnh của Liễu Phẩm đại sư. Trên tay mỗi tăng sĩ đều cầm một cặp xập xòà bằng kim khí sáng lóa, lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Cao thủ các môn phái cùng kêu lên:

- Thần Lực Kim Bạt trần.

Tam tăng lục Kim Bạt, phen này tiểu tử khó sống.

Lại có tiếng xì xầm:

- Đồ trần xập xòà vàng Kim Bạt này lẽ ra phải đủ thập bát tăng đúng số Thập Bát La Hán và tam thập lục Kim Bạt là ba mươi sáu xập xòà kim khí trên tay. Nhưng với gã tiểu tử này chỉ cần tam tăng, lục Kim Bạt cũng đủ tru diệt.

Phi Bằng trở mắt, chẳng biết mấy ông trọc kia tính bày trò gì, đã nghe tiếng Liễu Phẩm đại sư quát:

- Tổng thí chủ. Bần tăng hỏi lần chót, ngươi có chịu về Thiếu Lâm tự cho quần hùng phát lạc chăng?

Liếc nhìn Linh Phụng trên vạt cỏ, Phi Bằng lại sôi máu căm hận lẫn lo sợ hậu quả, gã thét vang:

- Ta chẳng đi đâu cả, chỉ sẵn sàng tru sát các ngươi.

Vèo Vèo vèo...

Ba tăng nhân chia ba phương vị, cùng tung sáu chiếc xập xòà kim khí lên, ánh vàng chói mắt mọi người.

Xập xòà vừa bay lên, kinh phong đã chuyển động ầm ầm, kinh khí ghê rợn, sáu chiếc Kim Bạt xoay chuyển tít mù chém vào những yếu huyệt của gã trai.

Khủng khiếp vô cùng...

Phi Bằng sử dụng Di Ảnh bộ pháp của Tống gia, thân pháp biến ảo vừa tránh né vừa giáng những kinh chiều vào từng chiếc Kim Bạt xoay tít quanh gã...

Sáu chiếc Kim Bạt từ tay ba tăng sĩ Thiếu Lâm tung ra thu về như làm trò ảo thuật, hàm chứa nội lực kinh hồn, tốc độ mỗi lúc mỗi nhanh khiến đối thủ chóng mặt. Kinh khí từ Kim Bạt đánh vào các yếu huyệt thật kinh khiếp, tính mạng khó bảo toàn.

Chưa từng lâm thế trận kỳ quái này bao giờ, Phi Bằng chỉ còn lo chống đỡ cũng đủ hoang mang hoảng loạn. Tay chân gã chậm trễ trong chớp mắt là suýt bị Kim Bạt của đứt cổ, chém vỡ đầu hoặc chặt ngang hông.

Bên ngoài huyết trường, nhiều tiếng la phẫn khởi:

- Tiểu tử cuồng ngông tận số rồi...

- Cứ bắt đứa con gái kia về là tìm ra bí kíp.

Tiếng la càng làm Phi Bằng sôi máu và mất tinh thần.

Gã trai cố gắng tĩnh tâm, nhận rõ từng chiếc phi bạt để quật vào những tuyệt chiêu.

Nhưng kinh khí của gã đập vào Kim Bạt chỉ nghe "xoảng" một tiếng, chiếc xập xòe chỉ tung lên lọt vào bàn tay tăng sĩ rồi tiếp tục được tung ra trong chớp mắt để xoắn vào những yếu huyệt của Phi Bằng.

Ghê gớm thật, chẳng hiểu những chiếc xập xòe quái dị kia làm bằng thứ hợp kim gì mà sắc bén và cứng vô cùng.

Nhào lộn né tránh, yếu huyệt nhúc nhút, nội tạng nhộn nhạo mà Phi Bằng không làm những chiếc xập xòe suy chuyển. Gã lại nhắm vào các tăng sĩ để tấn công. Nhưng mấy ông sư này thân pháp biến ảo như những bóng ma. Phi Bằng xoay chuyển vù vù cũng không thể giáng một chiêu nào trúng các tăng nhân kỳ lạ ấy.

- o O o -

Hồi Thứ Hai Mười Chín

Thần Lực Kim Bạt trần (Tiếp)

V

út... vèo...

Rềng Rềng...

Những chiếc Kim Bạt lại ẩn hiện nhanh hơn, siết một vòng sát vào thân hình Phi Bằng.

Kinh lực phổ vào xập xòa càng thêm dữ dội, áp đảo chàng trai đến rối loạn thủ pháp, thần trí hoang mang.

Nhiều phen gã muốn phóng liều vài tử chiêu để thoát vòng vây ma quái, chớp lấy Linh Phụng bỏ chạy. Nhưng các tăng nhân Thiếu Lâm với thủ pháp kỳ ảo điều khiển Kim Bạt tuyệt vời, không cho gã thực hiện ý đồ.

Thế cùng, lực kiệt, toàn thân Phi Bằng ướt đầm mồ hôi, thần kinh căng tựa những dây đàn.

Chập choang. Chập choang...

Những tiếng xập xòa quái dị làm Phi Bằng hôn mê.

Gã chỉ còn chờ cái chết thê thảm.

Bống...

Rầm, rầm, rầm...

Cao thủ các môn phái xáp lại gần, cùng la to:

- Giết nó đi...

Tiểu tử cuồng ngông đã vào cõi vô thức rồi.

Chập choeng, chập choeng...

Tiếng Kim Bạt đều đều bay lượn quanh Phi Bằng, ánh huỳnh quang rọi vào mặt gã trai làm sắc diện gã vàng ệch.

Các tăng nhân vẫn chưa kết liễu tính mạng Phi Bằng mà cứ điều vòng quanh y như muốn phô diễn đồ trận, kéo dài sự hồi hộp thống khoái của đám cao thủ võ lâm.

Phi Bằng chấp chờn mê loạn. Nhưng gã chưa quên được điều quan thiết trong đời.

Miệng gã nhóp nhép những lời ai oán:

- Ôi... ta đành tiêu tan mạng sống giữa trận đồ Kim Bạt quái ác này và Linh Phụng cũng chết, kéo theo cái chết của toàn bộ Tổng gia trong tay Vạn Độc Quỷ môn...

Tuyệt vọng khủng khiếp, nhưng Phi Bằng cũng ngạc nhiên vì ba tăng nhân kia chưa chấm dứt mạng sống của gã.

Làm sao Phi Bằng hiểu được các tăng nhân ấy còn chờ cái phẩy tay ra lệnh của Liễu Phẩm đại sư mới cho những chiếc Kim Bạt phanh thây chàng.

Liễu Phẩm đại sư lúc ấy vẫn đứng chấp tay như pho tượng ở góc huyết trường, đôi mắt nhà sư lim dim nhưng không quên theo dõi gã tiểu tử nằm giữa Kim Bạt trận.

Vì phương trượng Thiếu Lâm này không muốn giết chết Phi Bằng mà chỉ chờ thêm chín chu thiên Kim Bạt xoay vòng làm gã mê lịm hẳn như chết giả, ông sẽ bắt gã về Tung Sơn cùng tiểu thư Linh Phụng để điều tra cho ra pho bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục.

Bọn cao thủ các môn phái lại nôn nóng hô hoán vang lên:

- Giết nó đi, giết nó đi.

- Tiểu tử tanh máu đã sát hại bao nhiêu người trong huyết trường này. Còn chờ gì nữa.

Liễu Phẩm đại sư vẫn im lặng, còn Trí Không tăng là Hồng Trượng Chấn Pháp Thiếu Lâm tự đứng cách xa đại sư năm bước lại xua tay:

- Xin quần hùng bình tĩnh, chờ minh chủ xử trí.

Chập choeng, chập choeng...

Nhịp Kim Bạt vẫn đều đều...

Chỉ còn ba chu thiên nữa là Phi Bằng sẽ chết giả trong nửa buổi mới có thể hồi sinh.

Trên vat cỏ, Linh Phụng vẫn hôn mê vì độc chưởng của Thủ Lý phái Hoa Sơn.

Thình lình từ xa có một đám mây đen bay tới.

Giữa không gian xanh ngắt, thời tiết tuyệt đẹp với ánh nắng chói chang... Đám mây đen kia thật là hiện tượng kỳ lạ.

Không lẽ đó là một cơn mưa bất chợt?

Nhưng có mây, không có gió, nào phải cơn mưa.

Chập choeng, chập choeng...

Liều Phẩm đại sư chỉ còn chờ chu thiên cuối cùng.

Bỗng nhiên tiếng la lối vang lên:

- Trong đám mây có người...

- Không phải mây đâu, một luồng hắc khí đầy những bóng người.

Đám cao thủ võ lâm bỗng quên đối thủ nguy hiểm nằm giữa Kim Bạt trần, chỉ trở mắt nhìn luồng hắc khí quái lạ đang vùn vụt bay tới...

- Hiện tượng ma quỷ gì đây?

Trí Không tăng cũng kêu lên:

- Phương trượng, xin hãy đề phòng.

- o O o -

Hồi Thứ Ba Mươi

Độc Thù Thần Tửu

Bùng Bùng...

Những tiếng nổ chấn động núi rừng. Cát bụi tung mù, cây cối gãy đổ, đứt lìa bay vùn vụt.

Liễu Phẩm đại sư phóng vèo đến Kim Bạt trận nhưng đã quá muộn rồi...

Rầm rầm rầm...

Những luồng kinh khí từ đám mây kỳ lạ đánh thẳng xuống, quét những chiếc Kim Bạt vỡ nát. Liễu Phẩm đại sư bị áp khí dữ dội hất ngược lên năm trượng, chấn động toàn thân. May nhờ công phu rèn luyện bao năm nên chưa đến nỗi vong mạng. Nhà sư vội sử dụng thế Mãnh Hổ Phiền Thân bắn mình hình vòng cầu trụ trên một mỏm đá, thần trí bàng hoàng. Khi nhìn lại, ông càng kinh hãi nhận ra ba tầng nhân thi triển Thần Lực Kim Bạt trận đều nát bấy thân mình, y trang và mình mẩy đều cháy nám đen như bị sét đánh. Những chiếc xập xòà vỡ tan, văng ra tứ phía.

Đảo mắt nhìn quanh, Liễu Phẩm đại sư còn thấy một vùng chu vi vài chục trượng, xác cao thủ các môn phái phơi la liệt, máu óc văng đầy, quang cảnh kinh tâm táng đờm.

Một điều lạ, Phi Bằng và Linh Phụng nằm hôn mê trên mặt đất vẫn nguyên vẹn. Những luồng chưởng lực quái lạ chỉ quét vào những kẻ đang đứng thẳng hoạt động như có sự tính toán chính xác vô cùng.

Rúng động thần hồn...

Luồng hắc khí đã biến mất nhưng hàng chục quái nhân xuất hiện trong y phục màu xám tro, giữa ngực nổi bật hình ảnh nhện độc đen thui.

Cao thủ thất đại phái còn sống sót đều rú lên:

- Trời... Vạn Độc Quỷ môn...

Chẳng ai bảo ai, những kẻ chưa bị tử thần gọi tên đồng loạt phóng vèo đi tứ hướng.

Liễu Phẩm đại sư đứng lơ lửng trên mồm đá, bỗng rùng mình vì bọn quái nhân đang chập chờn tiến tới. Những cặp mắt như đốm than hồng xạ ánh linh quang như thiêu đốt nhà sư.

Râu tóc dựng cả lên, Liễu Phẩm đại sư quát lớn:

- Bọn ma đầu hành thủ tàn độc. Võ lâm thất phái sẽ chẳng để bọn bay được yên đâu...

Ret ret... Bình...

Thanh Ảnh Ma Công chớp giạt chưởng khí bắn thẳng vào đại sư, áp khí cuộn tràn trong luồng sáng xanh ma quái. Không thể nào đương cự, Liễu Phẩm đại sư chỉ kịp lộn mình mấy vòng tránh luồng quái chưởng, rồi phi hành đi thẳng. Phía trước đại sư Trí Không tăng và nhiều cao thủ thất phái cũng đang phóng đi như gió.

Những tràng cười lạnh tanh như tiếng quỷ hú vọng về từ mộ địa, hai bóng xám xà xuống bốc ngang thân mình Phi Bằng và Linh Phụng bay vèo theo đồng bọn về hướng chân trời.

- o o o -

Hồi Thứ Ba Mươi Một

Độc Thù Thần Tửu (Tiếp)

T

hời gian trôi qua chẳng biết bao lâu.

Khi tỉnh lại, Phi Bằng nhìn thấy vật đầu tiên là một ngọn đèn dầu leo lét, tỏa ánh sáng vàng vọt mờ ảo.

Thân mình gã đau đớn rã rời, bởi các yếu huyết đều bị tấn công thương tổn. Gắng sức trỗi dậy, đảo mắt ngó quanh gã nhận ra mình đang nằm giữa một miếu hoang, nhện giăng bụi phủ.

Trí nhớ dần dần hồi phục, gã còn cảm thấy ớn lạnh bởi Thần Lực Kim Bạt trận sắp đưa hồn gã về địa phủ.

Gã lẩm bẩm:

- Quái lạ thật, tam tăng lục Kim Bạt đã siết vòng vây quanh ta. Những tiếng chấp cheng quỷ mị đã làm ta hôn mê, chỉ còn chờ những chiếc xập xòe phanh thây, xé xác. Sao bây giờ ta vẫn còn sống nằm đây?

Chợt gã giật mình kêu lên:

- Linh Phụng, nàng đâu rồi?

Trong ánh đèn dầu chớp chờn, le lói... gã nhìn thấy cô gái nằm bên bệ thờ thần đầy bụi bặm. Nàng còn chưa tỉnh, nhưng chắc nàng cũng chưa chết.

Gã mừng rỡ đến nhói trong tim. Nàng còn sống là gã còn hy vọng tìm ra Thiên Chiêu Sưu Lục... Phờ bi kíp bảo đảm tính mạng cho gia quyến gã.

Phi Bằng nhào mình toan lết lại phía Linh Phụng, song cơ thể gã yếu như sợi bún. Gã cố vận sức, song gã nhận ra mình không còn chút nội lực nào.

Phi Bằng rên lên:

- Ôi, những chiếc xập xòe ma quái. Nội lực tiêu tan, kinh mạch bế tắc... ta có sống cũng như không.

Giọng gã trầm thì ai oán:

- Ta chết đi, ai sẽ cứu song thân và các đệ muội?...

Quét tia nhìn yếu ớt, gã nhìn thấy cạnh mình có một chai chứa dung dịch màu nâu... và cái đập vào mắt gã là hình ảnh nhện độc đen thui, gớm ghiếc.

Tâm hồn chấn động, gã tập trung thị lực vào những chữ nằm phía trên hình nhện độc, miệng nhóp nhép đọc:

- Độc Thù Thần Tửu...

Gã khẽ kêu lên:

- Rượu nhện độc. Thôi, ta hiểu ra rồi, các cao thủ Vạn Độc Quỷ môn đã cứu ta và Linh Phụng đưa về đây.

Rồi gã gật gù:

- Có lẽ ta phải uống thứ rượu này mới phục hồi được công lực.

Gắng hết sức, gã vươn tay cầm được chai rượu, mở nút ra.

Mùi thơm ngai ngái và hình con nhện độc làm gã rung mình. Nhưng gã lại nói thầm:

- Ta phải uống thôi, không có cách nào khác...

Đưa chai rượu thuốc lên miệng, gã uống nhanh mấy hớp, chẳng biết sống chết ra sao...

Ục ục ục...

Mấy hớp rượu vừa trôi qua cổ họng, Phi Bằng đã thấy nóng bừng toàn thân. Luồng nhiệt khí chạy rần rật trong cơ thể...

Chợt thân mình gã có giật dữ dội, mồ hôi vã ra như tắm, tứ chi nẩy lên từng cơn rồi gã ngất lịm...

oOo

Thời khắc cứ trôi qua, lúc Phi Bằng mở mắt thì gã cảm thấy hết sức khỏe khoắn. Gã ngồi bật dậy, vung vẩy cánh tay... gã đã có thể hoạt động được nhưng chưa có đủ nội lực để phát công.

Đôi mắt Phi Bằng sáng hơn, nên gã nhìn thấy bên trong chỗ đặt chai rượu nhện độc còn có một chiếc hộp, những chữ ngoài hộp ghi rõ: "Độc Thù Linh Hoàn".

Bàn tay run run Phi Bằng mở hộp ra, bên trong có hai hoàn thuốc bọc sáp ong, trên vỏ sáp màu vàng là hình con nhện độc đen nhánh.

Gã mỉm cười, ánh mắt đầy hy vọng:

- Uống thêm hoàn thuốc này là ta phục hồi công lực.

Lột bỏ lớp vỏ sáp, Phi Bằng đưa viên thuốc màu đen nhai trệu trạo trong miệng rồi nuốt chửng.

Toàn thân Phi Bằng lại run lên, nhưng gã không ngất xỉu nữa. Lát sau gã ngồi xếp bằng thoải mái, vận khí xuống Đan Điền... Hai cánh tay gã vung ra đã thấy công lực vùn vụt.

Sung sướng quá, Phi Bằng cầm chai rượu nhện độc và hoàn thuốc còn lại đem tới bên cạnh Linh Phụng. Cô gái trúng chuồng độc của Thủ Lý Hoa Sơn còn mê man thêm thiếp.

Thận trọng cạy miệng Linh Phụng, gã trai rót vào những hộp rượu nhỏ và vui mừng thấy sắc diện nàng hồng hào dần, Linh Phụng vừa mở mắt ra toàn thân nàng lại chấn động y như phản ứng của rượu nhện độc mà Phi Bằng vừa trải qua.

Đã biết trước nên Phi Bằng chẳng kinh ngạc, gã bình tĩnh chờ Linh Phụng ngất đi trong giây lát.

Linh Phụng mở mắt, nàng nhìn Phi Bằng đôi môi hồng rung động:

- Ôi, Tống huynh, muội thoát chết rồi sao?

Phi Bằng tươi cười:

- Muội không thể chết, vài khắc nữa muội sẽ hoàn toàn khỏe mạnh.

Cô gái cựa mình cử động chân tay rồi nhăn mặt:

- Sao muội yếu ớt thế này?

Tống Phi Bằng nhanh tay đẩy chai rượu vào xó miếu, rồi cầm hoàn thuốc bóp vỡ vỏ sáp, đưa tận miệng cô gái:

Muội nhai và nuốt viên thuốc này, công lực sẽ hồi phục ngay.

Lát sau Linh Phụng đã đứng bật dậy, nàng co duỗi song thủ và kêu lên đầy kinh ngạc:

- Ôi, Tống huynh... thật là thần dược phi thường.

Phi Bằng lập tức trở giọng trí trá:

- Thần tử và linh dược của gia đình huynh đấy.

Gã giấu biệt sự thật vừa qua.

Đưa mắt nhìn quanh trong ngôi miếu một lượt, Linh Phụng quay lại Phi Bằng:

- Tổng huynh, đây là đâu?

Phi Bằng hơi ấp úng vì chính gã cũng chưa biết nơi đây thuộc địa phận nào, nhưng xưa nay vốn tính giảo hoạt quen thói, gã đáp:

- Ngôi miếu này cách khu rừng đôi ta đánh nhau với lũ trọc khoảng năm mươi dặm.

Linh Phụng ngạc nhiên:

- Tiểu muội còn nhớ sau khi muội trúng một chưởng của tên ác tăng liền mê man, chẳng lẽ...

Phi Bằng lẹ miệng:

- Đúng vậy. Chính huynh đã mang muội đến đây. Trong lúc đánh nhau với bọn ác tăng có phần thắng thế. Thành linh huynh nhận thấy muội trúng chưởng nằm mê man, hai lão trọc vùng kiếm chém xả vào mình muội, huynh hốt hoảng phóng tới tặng cho bọn chúng mấy chưởng nát thây rồi khẩn cấp dùng khinh công thân tốc đưa muội tới ngôi cổ miếu này cứu tỉnh.

Linh Phụng chớp chớp đôi mắt long lanh.

- Muội xin đa tạ huynh đã cứu mạng, chỉ sợ e kiếp này...

Phi Bằng cướp lời:

- Muội đừng nói thế. Huynh và muội tình nặng tày non, nghĩa cao như núi, có thể huynh đem sinh mạng mình đổi lấy tính mạng muội, có lẽ nào gặp lúc muội lâm nguy huynh không xả thân cứu nạn. Muội hãy yên tâm, đó chỉ là bốn phận của huynh đối với muội.

Vô cùng xúc động trước những câu chí tình, chí nghĩa của Tổng Phi Bằng. Linh Phụng cúi mặt thật lâu chưa chọn được lời nào để đáp ứng với gã cho xứng đáng.

Nàng nhìn Phi Bằng nói thật diễn biến vừa xảy ra.

Nàng đâu có ngờ gã giảo quyết khéo chọn những lời dối trá để chinh phục trái tim nàng với ý đồ âm hiểm chiếm lấy tấm thân ngọc của nàng và luôn cả bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục kia.

Linh Phụng đang như con cừu non trước mõm sói lang mà chẳng hề hay biết.

Trông thấy Linh Phụng cứ mãi thù người ra, Phi Bằng đoán rõ tâm trạng của nàng nhưng vờ không hay biết. Gã vuốt nhẹ mái tóc bông bênh như đám tơ trời của nàng ngọt ngào bảo:

- Phụng muội đang nghĩ gì thế?

Linh Phụng lắc đầu:

- Không có gì cả.

Vậy chúng ta đi thôi.

Gã nắm tay Linh Phụng tiến ra khỏi cổ miếu dùng khinh công đi thẳng...

- o O o -